2026/1213

4.6.2026

# RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2026/1213

**af 29. maj 2026**

**om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 20. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet til konklusionerne om implementering af henstillinger for så vidt angår visser parter i nævnte konvention og til valget af medlemmer af ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 84, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (»konventionen«) blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 [1] for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning og ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 [2] for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement, for så vidt som disse spørgsmål falder ind under Unionens enekompetence. Konventionen trådte i kraft for Unionen den 1. oktober 2023.

(2) I henhold til konventionens artikel 66, stk. 1, skal ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet (»GREVIO«) overvåge konventionens parters (»parternes«) implementering af konventionen. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 11, skal GREVIO vedtage sin rapport og sine konklusioner vedrørende de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet med henblik på implementering af konventionens bestemmelser.

(3) Komitéen af Kontraherende Parter (»Komitéen«) vedtager henstillinger til den pågældende part, jf. konventionens artikel 68, stk. 12, på grundlag af GREVIO's rapport og konklusioner. I sådanne henstillinger skal der skelnes mellem foranstaltninger, som skal træffes så hurtigt som muligt, med et krav om inden for en periode på tre år at meddele Komitéen, hvilke foranstaltninger der er truffet i denne henseende, og foranstaltninger, der, selv om de er vigtige, ikke har samme hastende karakter. Ved udgangen af treårsperioden skal den pågældende part oplyse Komitéen, hvilke foranstaltninger der er truffet inden for ti specifikke områder af konventionen. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger skal Komitéen vedtage konklusioner, som er udarbejdet af Komitéens sekretariat, om implementering af disse henstillinger.

[1] Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

[2] Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

(4) Komitéen forventes på sit 20. møde den 2. juni 2026 at vedtage følgende udkast til konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår ni af parterne (»udkastene til konklusioner«):

— Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Bosnien-Hercegovina vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)4-prov.

— Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Cypern vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)5-prov.

— Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Estland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)6-prov.

— Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Georgien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)7-prov.

— Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Tyskland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)8-prov.

— Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Island vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)9-prov.

— Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Norge vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)10-prov.

— Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Rumænien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)11-prov.

— Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Schweiz vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)12-prov.

(5) Udkastene til konklusioner vedrører parternes implementering af konventionens bestemmelser vedrørende retligt samarbejde i straffesager såsom spørgsmål vedrørende beskyttelse af og støtte til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. Udkastene til konklusioner vedrører også implementering af konventionens bestemmelser vedrørende asyl og nonrefoulement. Disse spørgsmål er omfattet af EU-retten, navnlig Rådets direktiv 2003/86/EF ([3]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU ([4]), (EU) 2024/1346 ([5]) og (EU) 2024/1385 ([6]), og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 ([7]) og (EU) 2024/1348 ([8]).

(6) Udkastene til konklusioner vil have retsvirkninger, eftersom de vil kunne yde afgørende indflydelse på EU-rettens indhold, idet de kan påvirke den fremtidige fortolkning af konventionens relevante bestemmelser. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen til spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement, bør derfor fastlægges.

([3]) Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1385 af 14. maj 2024 om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (EUT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

(7) Det bør bemærkes, at udkastene til konklusioner vedrørende visse af konventionens artikler kun falder delvist ind under Unionens kompetence. Hvad angår de pågældende artikler bør denne afgørelse således ikke berøre medlemsstaternes kompetence. Hvad angår udkastene til konklusioner vedrørende konventionens artikel 49 og 50 bør denne afgørelse navnlig ikke berøre medlemsstaternes kompetence med hensyn til den interne tilrettelæggelse og forvaltning af deres retssystemer, og hvad angår udkastene til konklusioner vedrørende konventionens artikel 31 bør denne afgørelse navnlig ikke berøre medlemsstaternes kompetence på det familieretlige område.

(8) For så vidt angår Bosnien-Hercegovina omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at harmonisere politikker og foranstaltninger, der er gennemført til at implementere konventionen, ved at sikre, at de dækker alle former for vold mod kvinder og alle dele af statens område, og at de overvåges og evalueres uafhængigt (konventionens artikel 7); at rationalisere antallet af eksisterende koordineringsorganer og sikre tilstrækkelige finansielle midler (konventionens artikel 10); at fortsætte bestræbelserne på at indsamle systematiske, sammenlignelige og aggregerede oplysninger fra alle relevante kilder (konventionens artikel 11); at sikre, at der hurtigt vedtages afgørelser om øjeblikkelig bortvisning i akutte faresituationer, at disse også gælder for ofrenes børn, og at der ikke opstår huller mellem sådanne afgørelser (konventionens artikel 52 og 53); og at give migrantkvinder, som er ofre for typer af vold, der er omfattet af konventionen, mulighed for at søge om selvstændig opholdstilladelse (konventionens artikel 59). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(9) For så vidt angår Cypern omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at sikre, at konventionens bestemmelser implementeres uden diskrimination (konventionens artikel 4); at fortsætte bestræbelserne på at indsamle systematiske, sammenlignelige og disaggregerede oplysninger fra alle relevante kilder (konventionens artikel 11); at sætte de kompetente myndigheder i stand til at bortvise en gerningsmand til vold i hjemmet fra den fælles bopæl i akutte faresituationer og sikre, at sådanne afgørelser overvåges og håndhæves, og at sanktioner for overtrædelse gennemføres effektivt i praksis (konventionens artikel 52 og 53); og at udvikle og implementere retningslinjer om kønssensitive modtagelsesprocedurer og om forebyggelse af kønsbaseret vold mod kvinder og piger i asylfaciliteter (konventionens artikel 60). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(10) For så vidt angår Estland omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at sikre, at de relevante politikker og foranstaltninger vedrører alle former for vold mod kvinder, som er omfattet af konventionen, og at de gennemføres på grundlag af en kønsbestemt forståelse af vold mod kvinder, og at virkningen heraf evalueres (konventionens artikel 7); at sikre, at der tages behørigt hensyn til sikkerheden for kvinder, som er ofre for vold i hjemmet, og for deres børn i forbindelse med procedurer vedrørende forældremyndighed og samkvemsret (konventionens artikel 31); og sikre, at den retlige ramme og praksis for udstedelse af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning er i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 52). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(11) For så vidt angår Georgien omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at sikre, at alle relevante politikker og foranstaltninger hviler på en kønsbestemt forståelse af vold, og at virkningerne heraf er genstand for systematisk evaluering (konventionens artikel 7); at sikre, at kvinderettighedsorganisationer råder over passende og holdbar finansiering og konsulteres regelmæssigt (konventionens artikel 9); at sikre, at der findes institutionaliserede strukturer til at sikre koordinering og samarbejde mellem relevante aktører med henblik på at garantere en koordineret indsats fra flere instanser over for alle former for vold, som er omfattet af konventionen (konventionens artikel 18); at øge antallet af og kapaciteten i krisecentre og sikre adgang til krisecentre udelukkende for personer af samme køn (konventionens artikel 23) og sikre, at strafansvaret for voldtægt kan fastslås uden unødige procedurer eller uden unødig praksis, som kan føre til fornyet traumatisering af ofre (konventionens artikel 49 og 50). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(12) For så vidt angår Tyskland omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at vedtage landsdækkende definitioner i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 3); at sikre koordinering og samarbejde mellem alle relevante aktører med hensyn til gennemførelsen af politikker og foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet, og garantere en koordineret indsats fra flere instanser uden nogen form for diskrimination (konventionens artikel 7); og at sikre, at alle relevante sektorer indsamler disaggregerede oplysninger (konventionens artikel 11). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(13) For så vidt angår Island omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at sikre, at det nationale koordinerende organ har et klart mandat til at udføre sine funktioner og tilføres de fornødne midler (konventionens artikel 10); og at styrke retsforfølgningen og efterforskningen af alle former for vold mod kvinder samt sikre systematisk og kønssensitiv risikovurdering (konventionens artikel 49, 50 og 51). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(14) For så vidt angår Norge omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at sikre, at nationale politikdokumenter er velkoordinerede og sikrer en holistisk reaktion på alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet (konventionens artikel 7); at sikre, at data, der indsamles af relevante interessenter, er disaggregerede (konventionens artikel 11); og at træffe alle foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder kan forbyde en gerningsmand til vold i hjemmet adgang til ofrets bopæl i akutte faresituationer samt reducere behandlingstiden for sådanne afgørelser (konventionens artikel 52). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(15) For så vidt angår Rumænien omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at forbedre anvendelsen af konventionen for alle former for vold, der er omfattet af konventionen, at sikre, at konventionens bestemmelser implementeres uden diskrimination, at træffe foranstaltninger til at ensrette relevant lovgivning med definitionen af vold i hjemmet og indføre et kønsperspektiv i Rumæniens lov om vold i hjemmet (konventionens artikel 3 og 4); at sikre koordinering og samarbejde mellem alle relevante aktører med hensyn til gennemførelsen af politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (konventionens artikel 7); at sikre passende finansielle midler til gennemførelsen af relevante politikker og foranstaltninger samt stabil og holdbar finansiering til kvinderettighedsorganisationer som støtter ofre (konventionens artikel 8); og at sikre indsamlingen af disaggregerede oplysninger (konventionens artikel 11). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(16) For så vidt angår Schweiz omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at sikre en fælles forståelse af vold mod kvinder i overensstemmelse med konventionen og bestræbe sig på at forebygge og bekæmpe vold mod ofre for intersektionel diskrimination (konventionens artikel 3 og 4); at sikre passende finansiering til relevante politikker og foranstaltninger samt holdbar finansiering til organisationer, som yder specialiserede støttetjenester til kvinder, som er ofre for vold (konventionens artikel 8); at fortsætte bestræbelserne på at forbedre indsamlingen af disaggregerede oplysninger i det strafferetlige system (konventionens artikel 11); at sikre, at ofre og deres børn har adgang til specialiserede krisecentre i hele landet (konventionens artikel 22 og 23); og at sikre ofres og deres børns sikkerhed i forbindelse med udøvelsen af samkvemsret (konventionens artikel 31). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(17) Komitéen forventes på sit 20. møde den 2. juni 2026 at vælge fem medlemmer af GREVIO. Hvis de bliver valgt, løber deres mandat fra den 1. september 2026 til den 31. august 2030. I henhold til konventionens artikel 66 har GREVIO 15 medlemmer. De vælges af Komitéen blandt kandidater, der er indstillet af parterne, for fire år ad gangen med mulighed for genvalg én gang. GREVIO's medlemmer vælges blandt parternes statsborgere under hensyn til opnåelsen af en ligelig kønsmæssig og geografisk balance og tværfaglig ekspertise inden for bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet.

(18) Som medlem af Komitéen har Unionen fem stemmer ved det påtænkte valg af de fem medlemmer af GREVIO. Komitéen vælger disse fem medlemmer af GREVIO blandt 15 kandidater, som er blevet indstillet af 13 parter. 11 ud af de 13 indstillende lande er EU-medlemsstater. Som anført i dokument IC-CP(2026)2 har alle de indstillede kandidater omfattende tværfaglig erfaring inden for bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, og Unionens holdning bør derfor være at undlade at stemme ved dette valg.

(19) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(20) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1*

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 20. møde i Komitéen af Kontraherende Parter, der er oprettet i henhold til artikel 67 i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, er:

1) ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af følgende:

   a) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Bosnien-Hercegovina vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)4-prov.

   b) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Cypern vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)5-prov.

   c) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Estland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)6-prov.

   d) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Georgien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)7-prov.

   e) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Tyskland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)8-prov.

   f) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Island vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)9-prov.

   g) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Norge vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)10-prov.

   h) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Rumænien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)11-prov.

   i) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Schweiz vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)12-prov.

2) at undlade at stemme ved valget af fem medlemmer af ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet (»GREVIO«).

*Artikel 2*

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2026.

*På Rådets vegne*

M. RAOUNA

*Formand*